

SKYRIUS

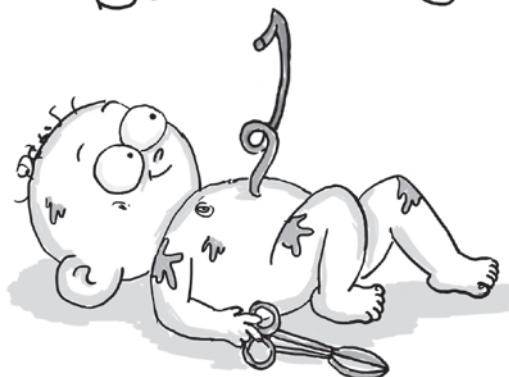

Deksteris tai išgirdo anksčiau, nei pamatė. Dundėjo. Riaumojo. Ausis vėrė pašėlusiai cypiantys ratai, o tada... BUM! Priekiniai žibintai tvoskė ir degino akis, ore skraidė susisukusio metalo gabalai, o jis beviltiškai tampė į riešus įsirėžusią lipniąją juostą ir spurdėjo bandydamas išsilaisvinti, kol jų dar nesutraiskė.

Deksteris sulaukė kvapą, užsimerkė...

↓
Nežinau, ar esi girdėjęs barbarizmą „spoilinti“, bet dauguma autorių savo knygas paprastai pradeda nuo pradžių. Grįžkime šiek tiek atgal.

SKYRIUS

(VĖL)

Gimus sūnui, ponas ir ponia Prokteriai iš karto suprato, kad jis ypatingas. Tai paaiškėjo jau po kokių keturių sekundžių, kai jis, atsisukęs į šalia buvusį akušerį, skambiu balsu aiškiai paklausė: „Ar galėčiau pasiskolinti šias?“, tada griebė žirkles ir persikirpo virkštelę.

Ne taip seniai!
Varyk į ateitį!

SKYRIUS

(DAR KARTĄ)

2185-ieji, Žemės planetą valdo Zaaargo
aštuonkojų gentis.

Dėl Dievo meilės!
Grįžk!

SKYRIUS

4 BANDYMAS

Deksteris Prokteris buvo pasaulio viršūnėje. Neturiu omenyje tiesiogine prasme – jis nestovėjo Šiaurės ašigalyje, apsuptas baltųjų lokių ir pingvinų. Noriu pasakyti, kad jis iš tiesų buvo labai laimingas. Ir kodėl jis buvo laimingas? Na, jei skaitysite toliau, sužinosite – taip ir kuriamos knygos.

→ Vyliausi, kad kurdamas šią knygą parašysi daugiau nei 120 žodžių, kol padarysi baisią faktinę klaidą. Supainiojai Šiaurės ir Pietų ašigalius: Šiaurės ašigalyje yra tiek pat pingvinų, kiek kupranugarių.

1 PRIEŽASTIS

Pirmiausia – ir svarbiausia – Deksteris vėl dirbo gydytoju ir darė tai, ką labiausiai mėgo, – sprendė medicinos mįsles Lilideilio ligoninėje, kurią žurnalas „Sveikatelė“ neseniai išrinko linksmiausia Britanijos ligonine. O jei jums įdomu, kaip dešimtmetis tapo gydytoju ir kodėl jis buvo

palikęs tokią nuostabią ligoninę, tuomet tikriausiai turėtumėte perskaityti pirmą mano apie ją parašytą knygą.

Jei tingite tai daryti, apibendrinsiu vienu sakiniu:

Keistai protingas vaikas tampa gydytoju, patenka į bėdą ir išsprendžia išmatų paslaptį.

Gera, tęskime *šią* knygą...

Deksteris, kasydamasis smakrą, stebėjosi į devynmetį pacientą vardu Bilis. Jei būtų turėjęs barzdą, būtų ją paglostęs. Kartu jis būtų atrodęs šiek tiek juokingai, nes dešimtmečiai paprastai neturi barzdų. Bet, kita vertus, jie paprastai ir nedirba gydytojas.

– Taigi, kada visa tai prasidėjo? – paklausė Deksteris.

Manau, šiek tiek neįvertini, kaip aš vienas išgelbėjau visą mokyklą.

DEKSTERIS, JEIGU
BŪTŲ SU BARZDA

TIKRASIS
DEKSTERIS

– Mažhdaug prieš savaitę, – su stipriu vokišku akcentu atsakė Bilis.

Na, kalbėti su vokišku akcentu nėra nieko neįprasto. Vokietijoje gyvena daugiau nei aštuoniasdešimt milijonų žmonių, ir nė vienam iš jų nereikia kreiptis į gydytoją – nebent paslystų ant dešrelės ar ko nors panašaus. Bet Bilis buvo ne vokietis.

– Ašh niekada nebuvaу čia, – pasakė Bilis. – Ašh net nemėgstu šhnicelio!

Deksteris metė žvilgsnį į Bilio Niujorko jankių kepuraitę.

– Kai praeitą savaitę žaidei beisbolą, į kurią galvos pusę tau pataikė kamuoliukas – kairę ar dešinę?

TIKRASIS
BILIS

BILIS,
JEIGU BŪTŲ
VOKIETIS

– Kaip tu?.. – paklausė Bilis nusiimdamas kepuraitę ir atidengdamas gumbą sulig apelsinu.

– Vadovėlinis užsienio akcento sindromo atvejis. Esu tikras, kad tai išnyks šiek tiek padedant logope-
dui, bet pasidarykime MRT, kad pamatytume, kas ten vyksta. *Bitte schön*.

Dar viena medicininė paslaptis, kurią išsprendė protingiausias pasaulio dešimtmetis.

MRT, arba magnetinio rezonanso tomografija, yra būdas pažvelgti į kūno vidų nenaudojant skalpelio. Tai visiškai paprasta procedūra, tereikia magneto. Taip pat ričių, gradientų, aušinimo sistemos ir galingo kompiuterio impulsų sekai valdyti, duomenims rinkti ir vaizdams rekonstruoti. Na, gal ir nevisiškai paprasta.

Maloniai prašau. Štai ką reiškia „*bitte schön*“ – bet nesi malonus. Be to, atrodo, netyčia pamiršai paminėti, kokia tiksliai buvo mano diagnozė. Užsienio akcento sindromas yra toks retas, kad iki šiol nustatyta tik apie 100 atvejų. Jis kyla po smūgio į galvą ar stipraus galvos skausmo, vadinamo migrena, arba insulto, kai smegenys negauna pakankamai kraujo.

2 PRIEŽASTIS

Kita priežastis, kodėl Deksteris jautėsi toks laimingas, buvo ta, kad turėjo geriausią viršininką pasaulyje. Daktarė Merigold galbūt ir nemokėjo susitvarkyti plaukų ir išvardavo tūkstantį žodžių per minutę, bet buvo didžiausia Deksterio atrama darbe. Jį drąsino, mokė ir nuolat visiems kartojė, kokia laimė ligoninei turėti tokį darbuotoją. Ir ne tik Deksteris laikė daktarę Merigold tokia nuostabia. Akivaizdu, kad ir Barbara Srubinė, vietinė PN, manė taip pat ir

Abejoju. Greičiausias kalbos rekordas priklauso vyrui vardu Šonas Šenonas, kuris per minutę gali ištarti 655 žodžius. Tai daugiau nei 10 žodžių per sekundę!

Nepaaiškinsi, kas yra PN? Papūgų naikintojas? Pyragų norėtojas? Ne, tai reiškia parlamento narį – svarbų asmenį, kuris leidžia šalies įstatymus ir sprendžia, kur keliauja pinigai.

netrukus ketino apsilankyti Lilideilio ligoninėje, – tikėkimės, tam, kad skirtų krūvą pinigų nuostabiems darbams atlikti. Geroji senoji daktarė Merigold!

3 PRIEŽASTIS

Dėl bjauraus plano atleisti Deksterį jo didžiausiam priešiui – daktarui Dreikui – buvo skirtas bandomasis laikotarpis. Tai reiškė, kad daktarą Dreiką turėjo nuolat prižiūrėti kitas gydytojas. Maloniausia tai, kad daktarė Merigold paskyrė prižiūrėti daktarą Dreiką jaunuoliui vardu... Deksteris Prokteris. Ir, žinoma, Deksteris buvo labai brandus ir jautrus žmogus, kuris niekada nebūtų pagalvojęs versti daktarą Dreiką daryti ką nors nemalonaus, susijusio su lipniausiomis, dvokiausiomis, gleivėčiausiomis ligoninės problemomis. Na, gerai, galbūt kartais ir pagalvodavo.

Praeitais knygos siužetą paaiškinai vienu sakiniu, tai kaip gali tikėtis, kad skaitytojas viską supras.

– Daktarė Dreikai, – linksmai kaip televizijos laidų vedėjas sučiřškė Deksteris, – gal galėtumėte užsukti į naująją Chirurgijos skyrių?

Daktaras Dreikas įtempė žandikaulį ir sutraukė sėdimąją, svarstydamas, kokia antisanitarinė užduotis jo laukia.

– Visur pilna šlapimo. Ir vėmalų. Jei atvirai, sunku pasakyti, kurių yra daugiau. Sėkmės!

Daktaras Dreikas timpltelėjo ūsą – naują veido puošmeną, kuria, regis, labai didžiavosi, nors dėl jos atrodė dar piktesnis ir šiurpesnis nei kada nors anksčiau.

– Žinoma, gydytojai Prokteri. Tuo pat to imuosi, – sušnypstė jis, kai Deksteris kikendamas jau skuodė koridoriumi.

Štai jums trys svarbios priežastys, kodėl Deksterio gyvenimas klostėsi taip puikiai. Kiekviena diena buvo tobula – vienuolika balų iš dešimties.

Tačiau tuoj viskas pakryps visai ne taip. Kitame skyriuje, kuris prasideda tiesiog...

*Net nežinau – tavo
matematikos įgūdžiai
tokie pat geri kaip
ir rašybos?*

SKYRIUS

...dabar.

Deksteris su šypsena įlėkė į Pediatrijos skyrių, galvodamas, kaip jam pasisekė, kad čia dirba. Skyriuje buvo daugybė gražių augalų, patogių baldų, dėžių su žaislais ir malonaus personalo. Viskas buvo gerai. Išskyrus pacientus – jie sirgo, – bet jie nebūtų radę geresnės ligoninės.

Per skyriaus garsiakalbius pasigirdo pažįstamas nosinis Lilideilio ligoninės radijo laidų vedėjo DJ Stereo Kevino balsas.

↓
Nepamenu, kad pirmoje knygoje apskritai
būtum paminėjęs jį ar ligoninės radijo stotį.

– Jūs klausotės „Sergu FM“ – Lilideilio ligoninės populiariausios ir vienintelės radijo stoties! Jūs mums li-
gas – mes jums dainas! Eikite į meno kambarį, kur Keitė
iš serialo „Kaleidoskopas“ gamins vėliavėles kitą savaitę
vyksiančiam didžiajam Barbaros Srubinės, PN, vizitui!
Sėkmės visiems, kurių šiandien laukia operacija, – jums
„Cutting Crew“ su daina „I Just Died in Your Arms
Tonight“, išvertus būtų „Aš tiesiog miriau tavo glėbyje
šiandakt“.

Kol radijo stotis šiandien, kaip
ir pastaruosius dešimtmečius, tyliai
burzgė fone, Deksteris stebėjo, kaip
keletas vaikų skuba (arba šlubuoja)
į meno kambarį, paskui peržiūrėjo
savo pacientų sąrašą. Šioje pamainoje buvo dar vienas
pacientas – berniukas vardu Lorencas. Lorencas atrodė
labai nelaimingas – jis jau savaitę gulėjo Deksterio pala-
toje kamuojamas astmos, ir būklė negerėjo, kad ir kaip

Manau, tai galėjo būti
paminėta kokį kartą
ar du per dvidešimt du
pirmos knygos skyrius,
kurių veiksmas vyksta
ligoninėje, ką?

Astma reiškia, kad kvėpavimo
takai patinsta, todėl sunku
kvėpuoti. Astmos priepuolius
dažnai sukelia žiedadulkės
ir tarša, bet kaltininkai labai
netikėtai gali būti ir fizinis
krūvis ar orų pokyčiai.

gydytojai ir slaugytojai stengėsi.
Deksteris nemėgo jausmo, kai
nežinai, kaip padėti žmogui. To
pakako, kad puiki diena, verta
11 balų iš 10, taptų siaubinga,
lygi 10 balų iš 10.

– Kaip laikaisi, Lorencai? –
paklausė Deksteris.

Nori, kad nupirkčiau
skaičiuotuvą?

– Nenoriu skųstis, – sušvokštė Lorencas, o jei taip pasako mano sutuoktinis, po šios frazės eina galybė skundų, – bet labai pasiilgau namų.

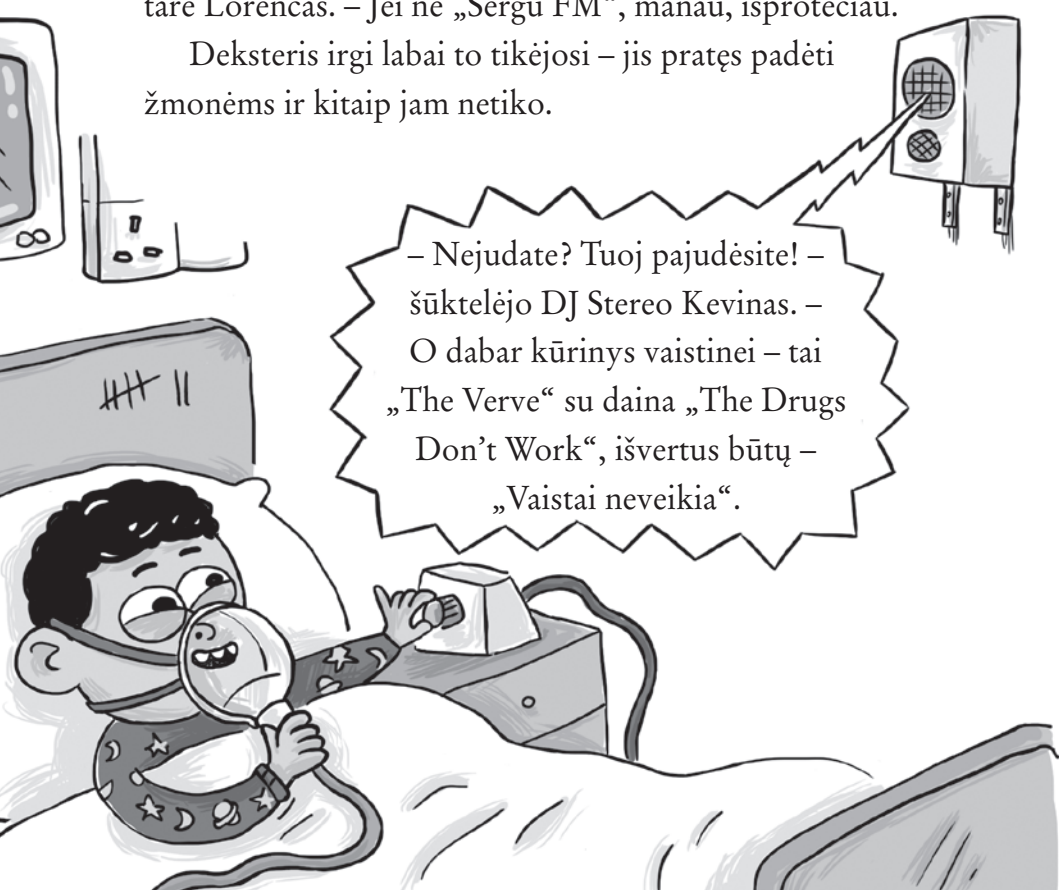
Tai buvo visiškai suprantama. Galėtum atsidurti linksmiausioje galaktikos ligoninėje, bet ji niekada neatstos namų.

– Turiu dar vieną vaistą ir noriu, kad jį išbandytum, – tarė Deksteris, – kad galėtume tave iš čia ištraukti greičiau, nei bėga šakiaragis.

– Labai tikiuosi, kad jis padės, – tarė Lorencas. – Jei ne „Sergu FM“, manau, išprotėčiau.

Deksteris irgi labai to tikėjosi – jis pratęs padėti žmonėms ir kitaip jam netiko.

Šakiaragis yra gyvūnas, šiek tiek panašus į antilopę, galintis pasiekti 96 km/val. greitį, todėl yra greičiausias žinduolis Amerikoje. Nebent skaičiuotume amerikiečius lėktuvuose...

– Nejudate? Tuoju pajudėsite! – šūktelejo DJ Stereo Kevinas. – O dabar kūrinys vaistinei – tai „The Verve“ su daina „The Drugs Don’t Work“, išvertus būtų – „Vaistai neveikia“.

Lorencas pasuko garso reguliatorių prie lovos.

Lorencas nusišypsojo. Deksteris pirmą kartą per visą savaitę matė jį taip darant.

Deksteris čiupo kuprinę. Pamaina baigėsi ir jo laukė visas vakaras su močiute Bete. Ji niekuo nepriminė tų močiučių iš nuobodžių knygų. Žinote tokias – mezga kojines, trina tavo veidą paseilėta nosine ir neleidžia kasytis užpakalio. Močiutė Betė buvo triukšminga ir linksmą, o daugybėje kišenių slėpė begalę saldainių. Šį vakarą ji ketino vežtis Deksterį žaisti dažasvydžio.

Deksteris paspirtuku nuskriejo ilgu Lilideilio ligoninės koridorių labirintu iki registratūros, kur turėjo susitikti su močiute. Ši kelionė buvo ganėtinai ilga (ir šalia nebuvo mamos, kuri jį sudrausmintų), todėl Deksteris išsitraukė savo naują „Nokia 13540 FlipScreen“ telefoną ir per jutubą pradėjo žiūrėti Alberto Einšteino vaizdo įrašus.

Deksterio paspirtukas sustojo prie pagrindinio įėjimo priešais gerai pažįstamą batų porą. Blizgančią, juodą, patogią, kuri priklausė jo mamai, arba slaugytojai Prokter, kaip ji buvo vadinama Lilideilio ligoninėje. O greta jų stovėjo vaivorykštės spalvų „Doc Martens“ batai su raudonais blizgančiais raišteliais – šitie galėjo priklausyti tik močiutei Betei.

↓
*Albertas Einšteinas
buvo labai garsus
mokslininkas ir vienas
protingiausių kada nors
gyvenusių žmonių. Ir tai
žinau ne iš nuogirdų, nes
pats esu tame sąraše.*

– Deksteri, begalę skaičių tau sakiau, kad nerašytum žinučių lėkdamas paspirtuku, – nepatenkinta burbėjo ponია Prokter. – Susižeiši arba, dar blogiau, sužeiši ką nors kitą.

– Begalė nėra skaičius, – atsakė Deksteris. – Be to, nerašiau žinučių. Žiūrėjau Einšteino paskaitas per jutubą. Jo matematiniuose skaičiavimuose pastebėjau keletą nerimą keliančių neatitikimų.

Deksteris buvo pamiršęs, kad šiandien į darbą grįžta jo mama. Ji poilsavo – bet ne ta maloniąja prasme, pavyzdžiui, kaip per atostogas, kai guli prie baseino, o padavėjai neša aukštas gėrimų taures su mažyčiais skėtukais. Arba net kaip per tas siaubingas iškylas, kai su tėvais eini kokius aštuoniolika kilometrų, o paskui valandų valandas spoksai į unikalų vėduoklinį dažnyčios lubų skliautą. Ne, ponios Prokter buvo paprašyta kelias savaites neateiti į darbą. Ji buvo apkaltinta sunaikinusi itin brangią ligoninės laboratoriją, nors iš tikrųjų būtent Deksteris, pasinaudojęs jos kortele, įslinko vidun ir netyčia viską sudaužė.

Šiaip ar taip, vėliau ji buvo išteisinta, atmesti visi kaltinimai ir pagaliau galėjo grįžti į darbą.

Nemanau, kad kas nors nori žinoti detales. Be to, ten buvo ir Rupi bei Otas, tad gali kaltinti ir juos.

Tikrai vienu trumpu sakiniu apibendrinsi devynis drausminius posėdžius, du didelius ligoninės tyrimus, vieną teismo bylą ir teisminį nagrinėjimą? Atrodo, taip ir darai.

– Tikiuosi, tavo pirmoji naktinė pamaina bus sėkminga, Ele, – tarė močiutė Betė.